

מ"ת 1781/05/20 - מתן מיכאל מירילאשווילי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 1781-05-20 מדינת ישראל נ' מירילאשווילי

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המבקש: מתן מיכאל מירילאשווילי
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט מיום 30.7.20 במסגרתה נקבע כי המבקש ישהה במעצר בית מלא עד לתום ההליכים נגדו (תוך שהותרו לו חלונות יציאה קבועים לצורכי עבודה).

כבר עתה יצוין כי עניינה של הבקשה דנן בהקלת תנאי מעצר הבית כך שיחול בשעות הלילה בלבד.

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. המבקש נעצר ביום 4.5.20 וביום 5.5.20 הוגש כנגדו כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, נהיגה בזמן פסילה (פסילת בימ"ש), נהיגה ברכב שרישיונו פקע יותר מארבעה חודשים ונהיגה ברכב ללא ביטוח. מעצרו של המבקש הוארך וביום 13.5.20 נקבע, בין היתר, כי ימשיך את מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני ובפיקוח אנושי.
2. ביום 30.7.20, לאור הסכמות שהציגו הצדדים, בוטל האיזוק האלקטרוני והמבקש שוחרר למעצר בית מלא בפיקוח לסירוגין של שני המפקחים, תוך שהותר לו לצאת לעבודה בחלונות יציאה קבועים, בכפוף לליווי ופיקוח ממקום מעצר הבית למקום העבודה ובחזרה.
3. ביום 28.10.20 הוגשה הבקשה נשוא ההחלטה דנן וביום 2.11.20 טענו הצדדים לבקשה.
4. זה המקום לציין, כי ביום 1.7.20, הודה והורשע הנאשם בביצוע העבירות נשוא התיק העיקרי ותיקים נוספים שצירף, נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן ולקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות וההליך נקבע לשמיעת טיעונים לעונש ליום 23.11.20.

ב. טענות הצדדים:

5. כאמור לעיל, במסגרת בקשתו עותר המבקש להקלה בתנאי השחרור כך שמעצר הבית יהיה לילי בלבד.
6. לטענת המבקש, על אף שהותרו לו חלונות יציאה קבועים לצורכי עבודה, הרי שבפועל, בעקבות מצב רפואי של המעסיק והמציאות בארצנו, הוא עבד ימים ספורים בלבד ובהיעדר עבודה, הוא נשאר במעצר בית מלא.

עמוד 1

7. המבקש מפנה לכך שחוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו אמורה להינתן בעוד שלושה שבועות, אז יהיו טיעונים לעונש ויגזר עונשו. לשיטתו, מדובר בשלושה שבועות שבהם יוכל לעבוד. עוד טוען המבקש כי השחרור צריך להיות "מדורג" וכי מעצר הבית המלא מכביד עליו. זאת, כאשר לשיטתו מדובר בתיק עם אופק טיפולי.
8. המשיבה מתנגדת לבקשה ומפנה לכך שמדובר בבחור צעיר שבשנה האחרונה ביצע 4 עבירות מהחמורות ביותר בפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "**פקודת התעבורה**"). כמו כן, המשיבה מפנה לכך שהמבקש ביצע את העבירה נשוא התיק העיקרי כאשר היה במעצר בית מלא.
9. זאת ועוד, המשיבה טוענת כי הפיקוח האלקטרוני בוטל על מנת לתת למבקש אופק שיקומי ולאפשר לו לצאת לעבודה שעה שכעת, אין עבודה אליה הוא יוצא.
10. המשיבה מדגישה כי אכן ייתכן שהתיק העיקרי יסתיים בעוד שלושה שבועות אך, היא מבקשת כי התנאים יישארו על כנם עד למתן גזר הדין. זאת, מכיוון שלשיטתה מדובר בתנאים המינימאליים ביותר. יחד עם האמור, המשיבה מציינת כי ככל שהמבקש ימצא מעסיק שיוכל לקחת עליו אחריות, היא תסכים לכך שהמבקש ייצא לעבודה.

ג. דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים, אני סבורה כי בנסיבות העניין, דין הבקשה להידחות.

11. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"), קובע כדלקמן:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

12. בענייננו, יש תחילה להסב את תשומת הלב ולהדגיש כי ההחלטה האחרונה שניתנה בעניין מעצרו של המבקש ניתנה לפני כשלושה חודשים בלבד, ובמסגרתה בוטל האיזוק האלקטרוני והמבקש שוחרר למעצר בית מלא (תוך שנקבעו חלונות יציאה קבועים לעבודה). במצב דברים זה, ברי כי לא עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה באופן המצדיק עיון חוזר בתנאי שחרורו העדכניים של המבקש והקלה בהם.

13. זאת ועוד, הרי שטענת המבקש עתה נחלקת למעשה לשניים: האחת - אי ניצול חלונות היציאה שנקבעו לצורכי עבודה; השנייה - ההנחה כי גזר הדין בתיק העיקרי עתיד להינתן בשבועות הקרובים. לטעמי, אין בטענות אלה כדי להצביע על עובדות חדשות שנתגלו או על נסיבות שהשתנו באופן המצדיק עיון חוזר כמבוקש.

14. באשר לחלונות היציאה שנקבעו לצורכי עבודה, הרי שלא ניתן להתעלם מכך שחלונות אלו נקבעו, בין היתר ובעיקר, על בסיס הסכמת המשיבה שנתנה דעתה לאופק השיקומי של המבקש. זאת, כאשר בתקופה שחלפה מאז ניתנה ההחלטה הקודמת ועד היום, הנסיבות הקשורות לעבודות של המבקש השתנו שלא לטובתו וכיום הוא אינו מחזיק במקום עבודה (ולו פוטנציאלי). במצב דברים זה, נראה כי ההקלה המבוקשת נעדרת תכלית קונקרטית ומטבע הדברים מעוררת קושי בהפיכת מעצר הבית המלא בו שוהה המבקש למעצר בית לילי בלבד

(ראו לדוגמה, בשינויים המחויבים, עמ"ת 57621-08-20 מדינת ישראל נ' ויזמן (2.9.20)).

15. לא זו אף זו, הרי שהמשיבה אף הביעה נכונותה לשקול עמדתה מחדש ככל והמבקש ימצא מעסיק חדש שיוכל ויהיה מוכן לקבל עליו את האחריות. כלומר, בפניי המבקש סלולה הדרך לחפש מקום עבודה שיהיה מוסכם על ידי הצדדים, כפי שעשה זאת בעבר, וככל שיימצא כזה, יוכל לפנות בשנית לבית המשפט.

16. כך גם באשר לטענה כי גזר הדין בתיק העיקרי עתיד להינתן בעתיד הקרוב. מהותו של ההליך דנן הינה "מעצר עד תום ההליכים" ועצם העובדה כי ההליכים עתידים להסתיים בעתיד הקרובה אין די בה, כשלעצמה, כדי להצדיק שחרור או הקלה בתנאי המעצר כאמור.

17. בהקשר זה מן הראוי לציין ולהדגיש כי נעשתה כבר כברת דרך מסוימת לעבר המבקש בכך שבוטל האיזוק האלקטרוני והוא שוחרר למעצר בית מלא ואף לא סגר את הדלת בפני האפשרות של יציאת המבקש לעבודה (ואף עתה, דלת זו נשארה פתוחה). לטעמי, זהו איזון סביר ובשלב זה אין מקום להתערב בו (ראו לדוגמה בש"פ 4835/20 מזרחי נ' מדינת ישראל (23.7.20)).

18. לאור כל האמור לעיל, הבקשה לעיון חוזר נדחית.

19. בטרם סיום, תופנה תשומת לב המשיבה לבקשתו החלופית של המבקש להוספת מפקחת נוספת, הגברת הודיה גרחי (סעיף 7 לבקשה מיום 28.10.20). בקשה זו לא זכתה להתייחסות מי מהצדדים במעמד הדיון שהתקיים בפניי. ב"כ המבקש מתבקש להגיב באם עדיין עומד על בקשתו וזאת עד ליום 15.11.20 והמשיבה תגיב אף היא לבקשה.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א חשוון תשפ"א, 08 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.